

НЕБЕСНА КРИЖИЦЯ

**А хто питиме воду, що
Я йому дам, прагнути
не буде повік, бо вода,
що Я йому дам, стане
в нім джерелом тієї води,
що тече в життя вічне.**

№ 5 (96)
1.05.2021 р.

**Всеукраїнська щомісячна християнська газета
Розповсюджується безкоштовно. Друкується на пожертви читачів**

«А життя з'явилося, і ми бачили, і свідкуємо, і звіщаємо вам життя вічне, що було в Отця і з'явилося нам», - пише апостол Іван у своєму першому посланні, 1:2. Він звіщає про Ісуса Христа, Який прийшов на землю у людському тілі, щоб здобути перемогу над гріхом і смертю та принести усім людям дар вічного життя, оскільки Господь Сам і є життя. Христос довів це на ділі – воскрес із мертвих, перший серед усіх померлих, щоб свого часу воскресити тих, хто належить Йому. Саме тому в пасхальні святкові дні ми вітаємо один одного словами: «Христос воскрес! Воістину воскрес!» Це надзвичайно радісна новина для всього світу, адже смерть назавжди переможена, вона не має більше влади над людством.

«Де, смерте, твоя перемога? Де твоя, смерте, жало?» (1 Кор.15:55), - цитує апостол Павло в посланні до церкви слова старозавітного пророка Осії. Далі апостол уточнює, що жалом смерті являється гріх. Якби не було гріха, то люди не помирили б, а силою, яка спонукає людей грішити, є нездатність покорятися Божим законам, тобто заповідям. Тут може виникнути справедливе запитання: якщо Христос переміг смерть, то чому люди продовжують помирати, як і раніше? Адже християни помирають, як і всі інші люди, що не знають Христа. Слово Боже відкриває, що Ісус здобув для нас не дар безсмертя фізичного тіла, а дар вічного життя в новому духовному тілі. Як Христос воскрес у новому прославленому тілі, яке є нетлінним, так мають воскреснути і християни: «Істинно, істинно кажу вам: Прийде час і вже настав, що мертві почують голос Сина Божого і, почувши, оживуть. Бо як Отець має життя в Собі, так дав і Синові життя мати в Собі, і владу дав Йому суд чинити; бо Він – Син Людський. Не дивуйтеся цьому, бо прийде час, що в гробах почують голос Його і виходять: котрі добро робили – на воскресіння життя, а котрі зло робили – на воскресіння суду.» (Ів.5:26). Антонімом слова «життя» являється слово «смерть». Аналогічно тому, як існує духовне вічне життя, так існує і духовна вічна смерть. Саме вона є небезпекою для людини, тому що являється долею грішних, відокремлених від Бога. Цю духовну смерть, а не смерть фізичну, переміг Божий Син Ісус Христос.

У всі часи найбільшим страхом, який відчувала людина, був страх перед смертю. Медицина називає цей стан танатофобією і характеризує як сильну тривогу, викликану думками про смерть, про припинення власного існування чи існування когось із близьких людей. Чим старшою стає людина, тим більше вона боїться наближення смерті. Це зовсім не дія інстинкту самозбереження, який змушує людину відчувати страх, щоб

СВЯТО ЖИТТЯ

уберегти від небезпеки, що несе загрозу життю. В чому ж сутність страху перед смертю? Великою мірою він викликаний страхом перед невідомістю, але ще більшою мірою він пояснюється відчуттям гріховності. Якби людина точно знала, що може з легкістю постати перед Богом, її Єдиним Творцем і Законодавцем, то вона б з радістю зустрічала й смерть. Страхом смерті пронизане все довкола. Це різні обереги в машинах та будинках, прикмети, записки за здоров'я у церквах, забобони і т.д. Все це побудоване на помилковій думці про те, що людина може мати часткову владу над смертю і може вплинути на неї через певні обряди. І таке прагнення зрозуміле, - ніхто із нас не вибирав, з'явитися на світ, чи ні, але кожний розуміє, що колись має померти. Але чим являється смерть насправді, що людина відчувати при цьому, і що її чекає після смерті, що станеться конкретно з її особистістю – невідомо. Це і породжує страх. Саме через існування смерті життя стає таким цінним. Скільки б людина не прожила, їй все одно цього недостатньо, тому люди так відчайдушно борються зі смертю. Раніше старість сприймалася як період мудрості, коли людина оцінює, зважує пройдений шлях. В старості людина готується до смерті, точніше сказати, до переходу із тимчасового життя у вічне. Людину турбують думки про те, як вона постане перед Богом: їй потрібно буде дати звіт перед Богом за свої діла – як за добрі, так і за лихі. Зараз же старість сприймається як слабкість, беспорядність. Всі прагнуть зберегти вічну молодість, тому із боязню старості приходять боязнь смерті. Через це багато людей живуть одним днем, сенс життя бачать лише в тому, щоб задовольнити тілесні потреби, а про душу не думають. Багато хто вважає, що зі смертю припиняється існування і взагалі про це не турбують. У стародавні часи для язичників було

великим відкриттям бачити християн, які спокійно йшли на страту. Це означало, що їм була доступна велика таємниця, завдяки якій вони не відчували страху смерті. Так, у християн був Христос, Який Сам воскрес і дав впевненість у тому, що після гробу життя не закінчується, а, навпаки, розпочинається. Це життя тривалістю у вічність.

Слово Боже каже про Христа, що Він прийшов для того, щоб «визволити тих, які через усе життя страхом смерті поневолені були рабству» (Євр.2:15). Христос ще у молодому віці, можна сказати, у розквіті сил, помер за наші гріхи і беззаконня, щоб ми вже не були засуджені та справедливо покарані Богом, не потрапили у полон вічної смерті. Тобто, Бог із власної ініціативи, через велику любов до людей Сам поніс замість них покарання за гріх. Через Ісуса Христа Він відкрив шлях до вічного життя в Його присутності: «Я – дорога, і правда, і життя: ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене.» (Ів.14:6). Людина, яка живе без Бога, без пізнання істини, знаходиться в духовній темряві. Вона не бачить, якою дорогою йде, і куди може привести її ця хибна дорога. Але коли людина приймає Христа як свого Господа, Бог освітлює шлях людини, їй відкривається сенс життя і страх перед смертю відступає. «У Ньому було життя: й життя було світлом людям», - пише апостол Іван про Христа у своєму Євангелії 1:4. Характерною рисою грішних людей є те, що вони люблять темряву, тобто знаходять задоволення у гріховному житті. Слово Боже вчить, що плата за гріх – смерть, а Божий дар – вічне життя в Ісусі Христі. Гріховні вчинки приносять людям тимчасове задоволення, вони не хочуть їх втрачати, проте такі задоволення ведуть до смерті і Божого суду. Праведність приносить людині не тільки тілесну, але й духовну радість та блаженство, яке ніколи у неї не відні-

меться, а тільки збільшуватиметься та приведе до вічного життя і вічного блаженства. У глумачному словнику слово «блаженство» визначене як «велике щастя, велика насолода, раювання». Мета Бога – привести нас до цього блаженного життя.

У першому посланні до коринтської церкви 15:51-57 Апостол Павло каже до християн, що не всі мають померти, але всі мають змінитися. При останній сурмі Божій в одну мить мертві воскреснуть нетлінними, а живі зміняться та разом будуть підхоплені назустріч Господу. Наше тлінне гріховне тіло має зодягнутися в нетлінне, тобто смертне має зодягнутися у безсмертя, тоді виконається обітниця Божа для всіх християн – смерть поглинута перемогою, яку здобув Христос усім дітям Божим. Апостол Павло стверджує, що померлі християни воскреснуть у новому тілі – духовному, яке є нетлінним та славним, подібно до воскреслого тіла Христа. Душа людини, її особистість є безсмертною, але вони виражають себе через тіло. Коли людина живе на землі, вона виражає себе через тлінне, віддане гріху і, відповідно, смертне тіло. У вічності наша людська особистість, наша внутрішня людина виражатиме себе через тіло духовне, в якому ми будемо насолоджуватися Божою присутністю та захоплюватися Його досконалістю і святістю.

Воскресіння Христа є фінальною справою в ділі нашого спасіння, підтвердженням досконалості і достатності Його жертви. Коли б Христос не воскрес, то Його наука, Його чудеса, Його страждання на Голгофі та Його смерть не мали б тієї сили, яку мають тепер. Ісуса визнавали б тільки як великого учителя й мученика за ідею любові до людей. Сам же факт воскресіння Христа має вирішальне значення для нашої віри як найяскравіший доказ Божественної місії Ісуса. Своїм воскресінням Христос підтвердив істинність усього Свого Вчення. Своїм воскресінням Він позбавив смерть і пекло законної влади над людським родом. Пам'ятаймо, що в Ісусі Христі «...з'явилась Божя благодать, яка спасає всіх людей.» (Тит.2:11). Пасха – це свято життя, яке Бог подарував усім людям світу через їхню віру. Слово Боже закликає нас: «...**Вибирай же життя, щоб жити на світі тобі і твоєму нащадку.**» (5Мс.30:19). Щоб перебувати в Божому блаженстві вічно, потрібно лише одне – наша віра у воскресіння Ісуса Христа. Бог не вимагає від нас ніякої плати гріх чи ще чогось матеріального. Він Сам за все заплатив Своєю жертвою на хресті, лише прийміть це вірою: **Христос воістину воскрес!**

Павлина Снівак

ВОСКРЕСІННЯ: ПАСХА ЧИ ВЕЛИКДЕНЬ?

Знастанням великого християнського свята можна побачити безліч різноманітних привітань, листівок та зображень на цю тему. Навіть найледачіші пересилають в цей день повідомлення та побажання рідним та друзям. Кожна така листівка є особливою та містить в собі такі назви, як Воскресіння Христове, Пасха чи Великдень. Зображення в них також відрізняються: десь намальований Христос воскреслий та Янголи, десь покірне ягнятко, а в інших крашанки та пасочки. На перший погляд нам здається, що вони нічим не відрізняються поміж собою та висвітлюють одну тему, але якщо уважно придивитися до виникнення кожної назви та її атрибутів, можна побачити колосальну різницю між ними. Тож спробуймо розібратися.

Великдень бере початок ще задовго до приходу християнства

на нашу землю та містить велику кількість язичницьких обрядів. У цей день наші пращури зустрічали прихід весни, народження нового сонця та воскресіння землі і природи. А також вшановували пам'ять померлих, пекли великодні короваї та красили яйця, що символізує родючість та нове життя. Є також безліч інших обрядів та все це говорить про те, що вони поклонялися різним божествам та природі, але не живому Богу, Який є Творцем всього. Господь виступає проти спілкування з душами мертвих, тому що в образі померлих з'являються демони, які жахають та спокушають людей. Це відкриті двері в царство сатани. Також християни не вкладають якогось особливого значення у приготування їжі, тому як яйця, так і здобне тісто ми можемо готувати та їсти будь-коли, незалежно від дати.

Пасха – це єврейське слово, що означає пройти мимо. Ця подія стосується історії виходу в давнину Ізраїлю із землі Єгипетської. Коли Бог звершував кару над Єгиптом, Він повелів євреям заколоти ягня та помастити його кров'ю косяки дверей. Коли Янгол йшов знищувати первородних в Єгипті, то будівлі з вимазаними кров'ю косяками дверей він оминав. Таким чином євреї не постраждали, та фараон був змушений відпустити їх з Єгипту. Ізраїль кожен рік

святкує цю подію як визволення євреїв з дому рабства та спасіння від руки могутнього фараона. Для нас, християн, ця подія є прообразом Воскресіння Христа як заколотого та невинного Ягняти, що кров'ю Своєю дарує нам спасіння та визволення від царства темряви та влади сатани, що надає нам безперечний доступ в сім'ю небесного Батька.

Воскресіння Христове однозначно наголошує на найбільш значущій події для всього людства – на воскресінні Ісуса Христа з мертвих, що означає – смерть не має над Ним влади, Він переміг смерть чистим непорочним життям! Смерть увійшла в світ як покарання за гріхи перших людей, та вона втратила свою силу з воскресінням Христа для всіх віруючих та омитих Кров'ю Ісуса. Звісно, наші тіла так само помирають, але душа переходить в ін-

ший вимір – життя з Господом, де немає ні смерті, ні хвороб, ні плачу.

Отже, як бачимо, три різні назви відрізняються між собою за змістом та традиціями. Перше – язичницьке свято поклоніння різним богам та душам померлих, друге – це єврейське свято, що нагадує про визволення з рабства Ізраїлю та останнє – це свято всіх християн в перемозі Ісуса Христа над смертю та даруванні нам вічного життя поруч з Христом. Тож не будьте серед маси тих, хто змішав до купи різні свята та не знають толком, що вони святкують. Великдень для язичників, Пасха для євреїв, а Воскресіння Христове для нас, християн! Пам'ятайте, кого ви вшановуєте: не хліб чи яйця, не кроликів чи ягнят, не сонце чи природу, не померлих чи демонів, а живого Господа Ісуса Христа!

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

Скобелев Костянтин

В НЕКОТОРЫХ ЗАПАДНЫХ МАГАЗИНАХ ИГРУШЕК ПОЯВИЛИСЬ НАБОРЫ «РАСПНИ ХРИСТА САМ»

Детям предлагают лично распять Христа. В набор входят три перекладки, молоток, гвозди, а также фигурка, изображающая Сына Божьего. Всё это кощунство упаковано в картонную коробку с прозрачным верхом. Безумству людей нет предела...

Фото такого «детского набора» опубликовал журналист-международник Аббас Джума на своей странице в Twitter.

На снимке видно, что в набор с названием «Распни Христа сам» входят три перекладки, молоток, гвозди, а также фигурка, изображающая Сына Божия. «Игрушка» упакована в картонную коробку с прозрачным верхом.

«Не ведают, что творят. Как до такого можно было опуститься?»; «А потом удивляемся почему гибнут люди и происходят катастрофы, люди сходят с ума...»; «Мир всё безумнее и безумнее»; «Вот к чему приводит вседозволенность»; «Та же Европа когда-то отсекала головы только за намёк на подобие»; «Бесы правят бал» и т.д. – вот что пишут люди в комментариях. «Здесь не просто бездуховность, атеизм и невежество, а преследование четких це-

лей в борьбе с христианством!» – добавляет юрист Лидия Леонтьева.

Вот как комментирует ситуацию клирик Иваново-Вознесенской епархии иеромонах Макарий (Маркиш), 15 лет проживший в Америке:

«Первая реакция при просмотре этого фото – мерзость непередаваемая.

Если бы что-то подобное было сделано в отношении мусульман, то у кого-то бы уже горели дома.

Там люди с горящими сердцами в нарушение всех законов и правил устраивают самосуд. Мы их Иеромонах Макарий (Маркиш) не оправдываем, конечно, но для мусульманского общества – это совершенно естественно. Христиане ведут себя по-другому. Мы шли на муки, на подвиги, отдавали себя на смерть за Христа, не учиняя по этому поводу никаких скандалов. Вероятно, и по этому поводу христиане будут вести себя аналогично.

Появление подобной мерзости – это реальность жизни современного постхристианского общества. Там очень много предметов, явлений и событий, направленных на разрушение христианского образа мыслей.

Когда это происходит не у нас, мы просто смотрим на это с печалью и глубоким огорчением, понимая, что это происходит не первый и не последний раз.

Но если бы это появилось у нас, то человек пошел бы под суд за грубое оскорбление чувств верующих – это совершенно очевидно. Я уверен, что это событие бы сразу привлекло внимание общественности и правоохранителей.

Еще важный момент. Заметьте, что это происходит не в Саудовской Аравии, не в Китае и не в Индии (нехристианских странах), а в странах, которые были некогда христианскими. И только в них это и возможно. Это результат антихристианизации, и этот процесс, увы, будет продолжаться.

По информации таблоида «Мегаполис новости», во Флориде (США) открылся новый библиейский тематический парк, бросивший вызов Диснейленду. Здесь разгуливают сразу несколько Ии-

сусов Христов. Один встречает посетителей, излагая им свое учение, а другого, вымазанного в грязи и крови, каждый день распинают на кресте. Шоу проходит в полном соответствии с библейскими сказаниями. Христа прибавляют гвоздями к кресту, и он корчится в агонии. А набожные американцы стоят в оцепенении и судорожно молятся, вытирая слезы. Потом, когда он замирает, его вместе с крестом уносят обратно. Посмотреть на зрелище стоит тоже 30 долларов.

**Вот говорят: «тюрьма, сума»
Добавят, мол: «не зарекайся!..»
А мир давно сошёл с ума,
Скажи кому-нибудь: «покайся!»**

**И ведь скорее засмеют,
Хотя давно пора заплакать,
И на святое наплюют,
И бросят в грязь,
и втопчут в слякоть...**

**Среди людей жестоких, мерзких,
Забывты честь и доброта,
Когда уже в игрушках детских
Идёт набор: «распни Христа!..»**

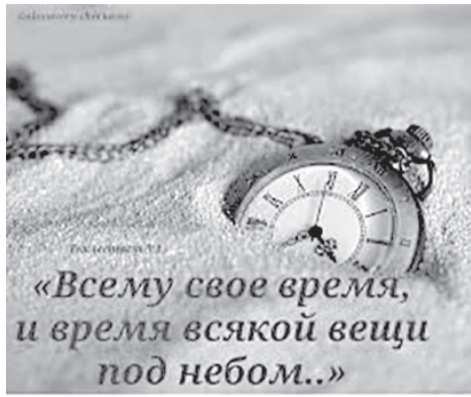
**Но Он, прощающий Спаситель,
За них как раз и был распят,
Чтоб в людях сотворить
обитель,
Что эти мерзости творят...**
(Автор неизвестен)

По матеріалах інтернет-видання підготувала
Олена Ронжина

(окончание, начало в № 3(95))

3. ЛОЖЬ О ПРИОРИТЕТАХ

1 ложь: У меня НЕТ ВРЕМЕНИ, чтобы сделать все необходимое.

Эта ложь оказалась самой распространённой. 70% женщин верят в неё. Очень часто мы чувствуем, что не в силах справиться со своими делами, что у нас не хватает времени сделать все необходимое. Но ведь времени у нас не больше и не меньше, чем у человека, жившего в прежние века: 60 минут в час, 1440 минут в день, 168 часов в неделю. Даже у Иисуса было на земле несколько лет на то, чтобы воплотить замысел искупления. Иисус не совершил всего, что хотели от него ученики, Он не совершил всего, что хотели толпы людей, следовавшие за Ним. Но Он совершил ДЕЛО, которое БОГ ПОРУЧИЛ ЕМУ исполнить.

Наша жизнь разделяется на несколько периодов. И в 40 лет Бог даёт нам совсем не то дело, которое поручал в молодые годы, и не то, что Он приготовил для нас в старости.

Очень важно помнить, что Божий «список дел» отличается от списка, который я наметила сама. И вряд ли мне хватит времени сделать всё, что я хочу сама и всё, что от меня хотят окружающие. Я не могу помочь всем нуждающимся, справиться со всеми проектами, быть в курсе всех событий церкви и общества, работать на полную ставку, и при этом быть идеальной женой и матерью, соблюдать чистоту в доме, готовить вкусную и полезную еду.

Женщины, которые подсознательно верят, что должны справляться со всем, скорее всего ждёт разочарование и усталость. Разочарование – это итог попыток выполнить то, что Бог нам не поручал. А свобода, радость, успех приходят, когда мы стремимся определить Божьи приоритеты в данный период нашей жизни, а затем стараемся воплотить их силой Его Духа в жизнь.

ВОПРОС: как нам навести порядок в своей жизни, чтобы правильно воспользоваться отпущенным временем?

ИСТИНА:

Наши приоритеты определяют нашу жизнь. Учись определять, что главное, а что нет. В каждом дне достаточно времени, чтобы сделать всё, что хочешь от меня Бог.

Очень хороший пример о приоритетах для нас, женщин, оставлен в Библии в истории двух сестёр: Марии и Марфы.

Что же произошло? Почему Марфа оказалась в таком критическом положении? Иисус с учениками пришли в её дом. Этот день должен был стать лучшим днём её жизни! Но Она начала суетиться. Марфа слишком увлеклась тем, чтобы услужить Христу. Она не сумела просто присесть и насладиться обществом Иисуса и молитвенно слушать Его.

Как же действия Марфы и пренебрежение духовной жизни отразились на ней?

Она беспокоилась, раздражалась, предъявила претензии Иисусу. Марфа не могла контролировать себя. И это привело к тому, что она говорила то, что не следовало говорить, винила других, командовала окружающими, сравнивала количество дел, жаловалась...

Но что же было не так?

«В продолжение пути их пришел Он в одно селение; здесь женщина, именем Марфа, приняла Его в дом свой; у нее была сестра, именем Мария, которая села у ног Иисуса и слушала слово Его. Марфа же заботилась о большом угощении и, подойдя, сказала: Господи! или Тебе нужды нет, что сестра моя одну меня оставила служить? скажи ей, чтобы помогла мне. Иисус же

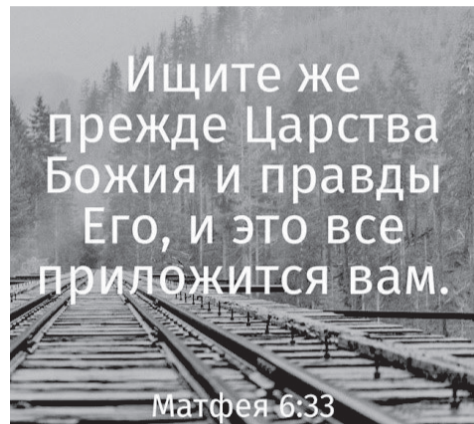
сказал ей в ответ: Марфа! Марфа! ты заботишься и суетишься о многом, а одно только нужно; Мария же избрала благу часть, которая не отнимется у нее.» (Лк 10:38-42)

Читая об этих двух сестрах, мы видим, что обе они любили Иисуса и служили Ему. Но Мария любила не только служить, но и слушать Господа. Она отложила дела и села у Его ног. Так она показала сердце, посвящённое Христу. Мария знала, как и когда оставить все житейские дела и провести время с Богом.

Выбор Марии заключался в том, чтобы проводить время, слушая слово Господа.

Это время никогда не будет потрачено напрасно, его также никто и никогда не отнимет у тебя.

«Мария же избрала благу часть, которая не отнимется у неё» (Лк10:42)

ДЕЛАЙ ВЫБОР В ПОЛЬЗУ ВРЕМЕНИ, КОТОРОЕ ТЫ ПРОВЕДЕШЬ С ГОСПОДОМ.

Как мы можем найти время в своём расписанном по минутам дне для того, чтобы внимать Слову Божьему, чтобы общаться с Богом, чтобы позволить Ему заполнить нашу жизнь?

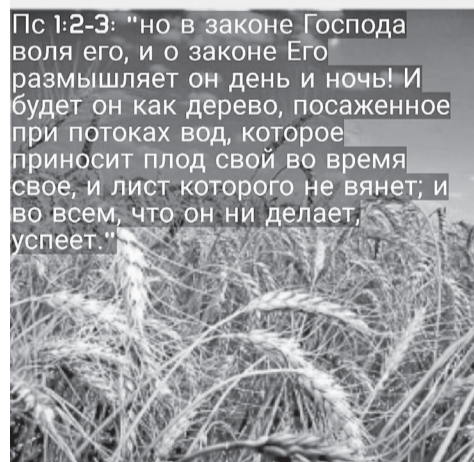
Согласитесь ли сказать «НЕТ» времени, которое:

- проводим в телефоне(соцсети, YouTube, телефонные разговоры)
 - проводим с друзьями
 - проводим в магазинах
 - проводим в фитнесах
- для того, чтобы сказать «ДА» времени с БОГОМ?

Давайте спросим себя: нет ли в моей жизни чего – то ненужного, от чего можно отказаться? Откажитесь от того, что не приближает к достижению Его целей в жизни. Как много лишнего мы делаем каждый день! Все эти дела необязательны, т.е. мы можем выбирать, делать их или нет. Выбор за нами. Поэтому, если мы хотим научиться правильно распределять своё время, то от всего второстепенного нужно отказаться, а на первое место поставить общение с Господом и служение Ему.

«О законе Его размышляет он день и ночь...» (Пс1:2)

ОБЕТОВАНИЕ ДЛЯ ПРАВЕДНИКА: ВСЁ УСПЕЕТ

2 ложь: Я могу вполне обойтись без регулярной молитвы и чтения Слова.

Мало кто из христиан признают себе, что верят в эту ложь. Однако 45% опрошенных женщин верят в неё. Используя эту ложь, враг пытается заставить нас жить, полагаясь на СВОИ СИЛЫ, а не на силу Духа Святого и Его водительство в нашей жизни. Если сатана сможет добиться, чтобы мы жили своими мыслями и идеями, а не искали мудрости Божией, то в конце концов мир нас победит.

Очень ценно и важно каждый день проводить с Богом в молитве. Но слишком часто мы в начале дня начинаем уделять внимание мелочам и заботам вместо того, чтобы пообщаться с Иисусом и услышать Его нежный го-

лос, который направит и наставит нас на предстоящий день.

ИСТИНА.

«Предай Господу дела твои, и приятия твои совершатся» (Пр.16:3)

«Надейся на Господа всем сердцем твоим и не полагайся на разум твой. Во всех путях твоих познавай Его, и Он направит стези твои.» (Пр.3:5,6)

«Во всех путях твоих познавай Его, и Он направит стези твои...» – слова, которые можно назвать темой всей нашей жизни! Это наше сотрудничество с Господом, наша обязанность: познавать Его на всех путях своих. Господь же направляет стези наши и делает их прямыми. Это означает, что мы должны обращаться к Богу за советом относительно наших решений, слов, мыслей, чувств. Это означает, что перед началом любого дела мы должны помолиться: «Господи, что хочешь Ты, чтобы я сделала или сказала сейчас?»

Царь Давид – прекрасный пример отношений с Господом. Он во всех путях своих познавал Его. «Но Давид укрепился [надеждою] на Господа Бога своего, и сказал Давид Авиафару священнику, сыну Ахимелехову: принеси мне ефод. И принес Авиафар ефод к Давиду. И спросил Давид Господа, говоря: преследовать ли мне это полчище, и догоню ли их? И сказано ему: преследуй, догонишь и отнимешь» (1 Цар.30:7,8). Это произошло тогда, когда трагедия постигла его дом, обстоятельства были ужасные: дома сожжены, имущество разграблено, дети и жёны уведены в плен, и неизвестно – живы они или нет. Более того – свои же люди хотят побить его камнями. Вот в такой безвыходной ситуации Давид укрепился надеждой на Господа. Почему вместо того, чтобы сломаться, Давид укрепился? Сегодня многие обижаются на Бога из-за гораздо меньших трудностей, а он наоборот укрепился! В чём секрет? Секрет в том, что Господь был его Богом. Давид имел личные отношения с Ним, он знал Его, и поэтому, невзирая ни на что, воззвал к Господу.

Этот прекрасный урок поощряет нас надеяться на Господа в самых различных обстоятельствах жизни. Во всех ситуациях обращайтесь к Нему с доверием и надеждой. Бог контролирует всё.

Шесть раз в Ветхом Завете говорится, что Давид ВОПРОСИЛ ГОСПОДА: 1 Цар.23:2,4; 30:8, 2Цар. 2:1; 5:19,23). Он знал, что без Бога ни на что не способен.

Каждое утро, прежде чем погрузиться в повседневные дела, он в молитве обращал своё сердце к Господу: «Господи! рано услышь голос мой, – рано предстану пред Тобою, и буду ожидать» (Пс. 5:4).

Стоит только задуматься, как быстро летят дни нашей жизни, и начинаешь понимать, что если мы хотим обрести сердце мудрое, мы должны молиться о каждом дне, когда он весь ещё перед нами, когда весь он – ещё только возможность; мы должны молиться и когда этот день в разгаре, и тогда, когда он заканчивается. Как нужно нашим сердцам ясное Божье руководство, как нужна Его мудрость!

Второй пример – Авраам.

«И встал Авраам рано утром и [пошел] на место, где стоял пред лицем Господа...» (Быт. 19:27).

Авраам, друг Бога, вставал рано утром и шёл на специальное место, чтобы иметь встречу с Господом. И на таких встречах у них шел разговор: Авраам спрашивал, Господь ему отвечал, он слышал Божий Голос. Что произошло в то время, когда Авраам предстал перед Господом? «И было, когда Бог истреблял города окрестности сей, вспомнил Бог об Аврааме и выслал Лота из среды истребления, когда ниспровергал города, в которых жил Лот.» (Быт. 19:29). Видите, какие чудеса может делать постоянная утренняя встреча с Богом!

Ещё один пример близости со Своим Небесным Отцом – конечно же. Иисус. Хотя Он был Сыном Божьим, но всегда также нуждался в силе Духа Святого, в поддержке Отца. Эти молитвы также совершались чаще всего утром, вдали от всех, в пустынных местах, чтобы никто не мешал общению с Богом.

«А утром, встав весьма рано, вышел и удалился в пустынное место, и там молился» (Мар.1:35)

ВЫВОД:

1. Выработаем привычку приближаться к Богу, доверять Ему свою жизнь, вопрошать Его, слушать Его голос.

2. Выберем личное время для общения с Господом и молитвы.

КОГДА? Три человека, о которых говорилось выше, в определённое время представляли перед Богом. Продумаем каждый день жизни и определим, какое время является самым лучшим?

ГДЕ? Каждый из этих людей Божьих имел определённое место встречи с Господом. У нас есть такое место?

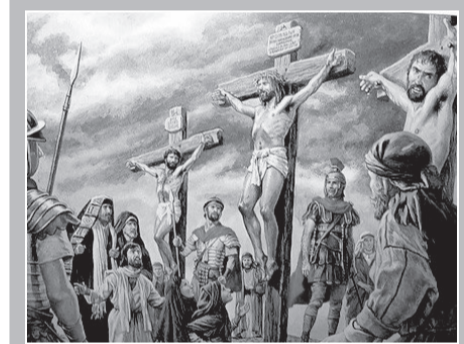
ЧТО иметь при себе? Для общения с Богом хорошо иметь Библию, карандаш и тетрадь. Зачем? Попробуем услышать, что Бог хочет мне сказать сегодня и записать.

«...и будет Господь воздеи твоим всегда, и во время засухи будет насыщать душу твою и утучнять кости твои, и ты будешь, как напоянный водою сад и как источник, которого воды никогда не иссякнут.» (Ис. 58:11)

Ольга Пилуева

ГОЛГОФСЬКИЙ ПОДВИГ

Голгофський подвиг житиме повіки, Його століття з пам'яті не струть, Його не може темрява покрити – Від нього ріки прощення течуть.

Він, як маяк, нам вказує дорогу, Яка веде в блакитні небеса, З душі знімає смуток і тривогу, Дає прозріння, творить чудеса.

Із ним боролись, міфом називали, А щирих послідовників Христа Томили в тюрмах, звірам віддавали, Жорстоко розпинали на хрестах.

Пилати, іроди і нерони жорстокі Вели запеклу з Богом боротьбу, Та благодаті Божої потоки Дощем зливали істину святу.

Любові Божої не можна загасити, Її великі води не заллють. Голгофський подвиг буде вічно жити – До нього й зараз тисячі ідуть.

І кров свята, яка з хреста стікає, Душі дає спасіння та життя. Вона єднає, милує, прощає І відкриває світле майбуття.

Хто не знайшов ще стежки до спасіння, Чия душа страждає і болить, Хто вже немає сили і терпіння – Ви до хреста Голгофського прийдіть.

Голгофа сили нові подарує Очистить душу і зніме тягар... Душа воскресне й на собі відчуже Голгофський подвиг як Господній дар. **Олександр Войтицький**

Чи можливо знайти в позитиві негатив? Або в чомусь доброму – щось погане?

У мене є один друг, який завжди повторює: «Усе добре!», «У всьому треба завжди радіти, за все дякувати і я радію та дякую»... До речі, ці слова він взяв з Біблії: «Завжди радійте! Безперестанку моліться! Подяку складайте за все, бо така Божя воля про вас у Христі Ісусі (1 Сол 5:16–18)... Якось в мого друга ситуація склалася не найкращим чином. Він був засмучений, а в додаток до смутку ще півроку йому довелося знову від самого початку докласти зусиль, аби досягнути поставленої цілі. В момент кризи він сказав: «Все добре». На моє щире здивування, як так може бути, він відповів: «Треба залишатися вдячним і позитивним, поганим думкам просто немає місця».

З нами усіма трапляються неприємні ситуації. Ми по-різному на них реагуємо. Хтось проявляє емоції назовні або звалює свої проблеми на ближніх, а хтось ховає їх за усмішкою і фразою «Усе добре». Хтось переживає все всередині себе, уникає контактів з будь-ким. А хтось інший вміє справді знайти «добре», навіть коли все виглядає погано, прийняти «добре» та відкинути від себе погане. До речі, мій друг належить до останніх.

Позитив не завжди позитивний. Це правда. Тобто, деякі речі мають здатність видаватися позитивними, але насправді такими не є. Як приклад може бути зовнішня демонстрація любові людини до всіх людей в світі. І як реальність – до багатьох людей любов виявиться на рівні словесних заяв і ненавистю у внутрішніх відчуттях цієї ж людини. Вміння знаходити всьому позитив нічого не варте, якщо всередині себе при цьому емоційно ви переживаєте негатив. Більше того, вміння бачити позитив, але невміння його прийняти є руйнівним для особистості людини. Приховування негативних емоцій від себе самого і від світу обертається саморуйнуванням.

Сучасні мотиватори вчать мислити позитивно. Бажають сконцентрувати увагу на тому, що людина може досягнути всього, чого захоче. Вчать в буквальному значенні думати про гроші, аби вони появились. Продають свої тренінги, книги за чималий кошт і в результаті збагачуються самі. Не люди, які їх слухають. Чому так? – Бо люди шукають «сир» (щось по-

зитивне, що змінить їхнє життя), а попадають в «мишоловку» самоусвідомлення себе, своїх можливостей в самореалізації (я не досягнув.. не вийшло, .. не вдалося).

Роль сучасних світських мотиваторів проста – продати свій продукт і демонструвати своє успішне життя на сторінках інтернет – блогів. Насправді ж за кожною історією успіху криються ті сторони, які не висвітлені. Не у всіх мотиваторів мета обманювати, є ті, що

зі Мною, той проти Мене; і хто не збирає зі Мною, той розкидає» (Луки 11:23). На що здатна людина, яка має віру? – «Коли будете мати віру, як гірчичне зерно, скажете цій горі: *Переїди звідси туди!* – і вона переїде; і нічого не буде для вас неможливого. [І все, що попросите в молитві з вірою, – одержите]» (Мат 17:20; 21:21–22).

Проблема не в тому, що людина, яка вірить Богу, не здатна отримати те, чого про-

Світ навколо, який раніше ігнорувався, досягне людини тими подіями, які з нею стануться. Любов в людині вичерпається, і її «все толерантність» закінчиться відторгненням тих, кого вона толерувала. В якихось моментах не вдасться уникнути тих речей, які можуть принести страждання, і рано чи пізно доведеться їх пережити, з ними стикнутися віч-на-віч.

Токсична позитивність – це реалізація бажання на практиці відгородити себе від усього негативу в навколишньому світі. Наче росли-на в парнику – така людина живе в своєму обмеженому світі.

Високо літаючи на хвилях токсичного позитиву, можна низько власти, а після падіння розбитися. Люди зі світу падають, християни, які обманюють себе «всеосяжною» любов'ю і «завжди всьому радіючим настроєм», теж падають і теж гинуть. Бог не повинен нікому і нічого. Він не виконує наших бажань. Не джип і тим більше не Той, кому ми можемо диктувати умови. «Більше сієш – більше пожнеш», «більше жертвуєш – більше отримаєш», «Більше благословляєш – будеш більше благословений» – всі ми час від часу чуємо подібні фрази, але все так не працює. Благодать і благословення не є законом отримання чогось (наприклад грошей). Немає закону, що якщо пожертвував сто гривень, то отримаєш 200 взамін. Благодать і благословення є безкорисливим дарунком Бога людині. Виконання заповідей Господа заради отримання благодаті є нічим іншим як корисливими мотивами людини, її дбанням про власне «его». Торгування з Богом чи бартер з Ним не є можливим. Бог поза людськими стандартами. Він величніший за людину і людині не стати на рівні Бога.

Перед тим, як радіти завжди і усьому – навчіться не лише бачити, але і приймати радість. Не абстрагуватися від реальності, а бути в ній. Приймаючи речі позитивні в своє життя, дивіться на їхній корінь, чи справді вони такими є. Не обманюйте себе, не смійтеся в той момент, коли мають текти сльози – такі речі руйнують вас. Не надійтеся, що від позитивних думок зміниться спосіб вашого життя – потрібні дії для змін. І не шукайте безплатного «сир», скоріш за все там пастка.

Оксана Нестеренко

справді намагаються допомогти ближньому, але їх меншість. Тому людині не завадить здатність знаходити скарб серед сміття. Божий принцип – не обдаровувати людину просто так, без причини, чи з причини того, що вона «хоче», а створити їй умови для реалізації нею задуманого. Показати можливості, аби людина ними скористалася. Сміття є все те навчання «процвітання» і «позитиву», якщо в його корінні – нічогонеробство і думки, що світ чи Бог виконає всі бажання, якщо про них думати. Божий Задум щодо людини інший.

Отже, хто людина? – Образ і подоба Творця. На що людина здатна? – На багато речей. Вона має здатність мислити, приймати рішення, функціонувати, творити, емоційно реагувати. Що людина може робити помилково? – Чинити гріх (беззаконня, несправедливість – «Кожен, хто чинить гріх, чинить і беззаконня. Бо гріх то беззаконня»¹ Івана 3:4) – чинити дії проти волі Творця. «Хто не

сидить з молитвою, чи рухати гори. Ця можливість не забрана Богом в людині. Море перед Мойсеєм розділилося, пам'ятаєте? Апостоли могли виганяти злих духів та зцілювати. Бо мали віру. Віру, що Бог почує їхню молитву. Проблема в іншому. Вона полягає в тому, що в гонитві за позитивом і щастям людина починає сплітнути. Щоб не пережити негатив, вона абстрагується від нього, ігнорує реальність. Щоб не завдати собі болю – уникає усіх речей, які могли б ранили. І щоб уникнути непорозуміння і конфліктів, стає мегатолерантною до всіх і всього.

Насправді любов не досягає всього. Любові немає в темряві. В світлі не має темряви, а в темряві може бути присутнє хіба що штучне, несправжнє світло. Будучи у штучному світлі позитиву, неможливо досягнути щастя чи перебувати в любові. Негатив, котрий впливається зі світу в людину, наче вода в чашку, з часом переповнить її і виллється назовні.

Я - Світло,
а ви не бачите Мене;
Я - Шлях,
а ви не ідете за Мною;
Я - Істина,
а ви не вірите Мені;
Я - Життя,
а ви не шукаєте мене;

Якщо ви нещасливі, то не звинувачуйте Мене!

Я - Вчитель,
а ви не слухаєте Мене;
Я - Господь,
а ви не скоряєтесь Мені;
Я - ваш Бог,
а ви не молитесь Мені;
Я - ваш найкращий Друг,
а ви не любите Мене.

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ ПОКАЯТИСЬ, ТО ПОМОЛІТЬСЯ ЦІЄЮ МОЛИТВОЮ

«Владико Господи, що створив небо і землю, і море, і все, що в них! Ти послав Сина Свого Ісуса Христа в цей світ заради нашого спасіння. Ти віддав Його на страту за гріхи наші, щоб Ісус викупив нас Своєю кров'ю. Я усвідомлюю, що я грішний (грішна) і що відплата за гріх — смерть. Я каюсь у всіх своїх гріхах та відрікаюсь від них. І прошу Тебе, Боже, прости мене в Ім'я Ісуса Христа, Сина Твого. Я приймаю Тебе, Господь Ісус, як свого особистого Спасителя і приймаю спасіння, за яке Ти заплатив Своєю власною кров'ю. Я вірю, що Ти вмер на хресті Голгофському за мої гріхи та воскрес із мертвих для мого виправдання. Будь моїм Господом та доведи мене до святих небесних осель. Прийми мою молитву до престолу милості та благодаті Твоїї. Я дякую Тобі, Господь Ісус, що Ти прийняв мене, ввійшов у моє серце та зробив мене новою людиною. Амінь!»

Дай собі шанс – звернись до Бога

Запрошуємо Вас на богослужіння, де Ви можете почути Слово Боже і де помоляться за вас.

Адреса: м. Вінниця, вул. Ватутіна, 13. ПТ – 19:00, НД – 10:00, 18:00.

Нашу газету можна прочитати на сайті <http://church-logos.org/> Евангельська церковь «LOGOS» Варшава

Коли прочитаєте газету – не викидайте; будь ласка, передайте її іншим

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ПІДТРИМАТИ НАС ФІНАНСОВО АБО ВІДПРАВИТИ ВІДГУКИ ПРО ГАЗЕТУ, ТО ЦЕ МОЖНА ЗРОБИТИ ПО НИЖЧЕВКАЗАНИХ АДРЕСАХ.

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Серія КВ № 20494-10294ПР

Електронна адреса: christiannewspaper2017@gmail.com
Поштова адреса: м. Вінниця, вул. Стрілецька-101, кв.4

Засновник та гол. редактор: Ісоян Карен Григорі
Коректор: Олена Ронжина,
Відповідальний редактор: Костянтин Скобелев

Наш новий рахунок в ПРИВАТБАНКУ для гривневих надходжень – для благодійних внесків – № рахунку: 4731 2191 0403 7134 МФО 305299, ОКПО 14360570 ВФ ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»
Призначення платежу: Благодійні внески
Для зарахування на карту 5167987208606315 Ісоян Карен Григорі

Віддруковано: ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м.Вінниця, вул.Чехова 12а, тел: (0432)55-63-97. Зам.2120704 Наклад: 2000 примірників.

